

VOINTA POPORULUI

On. „Palatul Cultural” pentru Biblioteca
Arad

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei.
Pe jumătate an 50 Lei.
Pe trei luni 25 Lei.

◆ **ZIAR DE PROPAGANDĂ NAȚIONALĂ.** ◆
APARE IN FIECARE DUMINECĂ SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

REDACȚIA: NISTRATIA:

Strada Viceștii-Babeș Numărul 6

Să încurajăm munca.

Dela un timp încoace asistăm la un teatru care pe zi ce înaintează ne aduce noi și noi surprize. Vedem pe aceeași măsură că numărul celor fără de lucru sporește, că funcționarii publici se agită în vederea obținerii unor noi sporiri de salariu, vedem cu ochii un număr nemaipomenit de falimente, în fine, vedem că a trăi a devenit un adevărat lux și că cheltuielile ce se cer pentru aceasta întrec cu mult sursele de câștig a celor mai mulți și binesituați muritori.

De curând am văzut urcarea taxelor vamale, în urmă urcarea tarifului pe CFR. și vedem că aceste sporiri de prețuri se dublează din nou.

Nu de mult a trebuit să ascultăm și credem — ca venind din locuri competente — că aceste sporiri făcute de stat sunt pentru a pune în armonie scumpețea dela noi față de celelalte state ce ne încunjoară. Aceasta bine înțeles — după mentalitatea celor ce ne reprezintă — nu are nici o legătură cu mijloacele de producție sau câștig.

Și am putea continua cu exemple de acest soi, dar din momentul ce fiecare le cunoaștem, nu mai are rost „să batem apa în piua”.

Un lucru însă se întreabă fiecare, între cari mă aflu și eu, că dacă așa stau lucrurile ce ne rămâne de făcut. Să nu ne uităm că lucrurile în țara noastră vor fi mergând ele anapoda, la fel însă s'au întâmplat aceleași ca-

zuri și în alte țări și pretutindenea s'a făcut câte ceva, cel puțin au făcut o cârpeală pentru un moment, la noi însă vorbărie multă și treabă puțină. S'a vorbit mult și îndeosebi în ultimul timp s'a insistat asupra refacerii economiei naționale cu ajutorul finanțelor streine.

Eu personal mărturisesc că deși nu sunt nici decât un specialist în această materie totuși cred ca imposibilă refacerea noastră cu ajutor de peste graniță. Aceasta pe de-o parte fiindcă streinii nu ne mai acordă nici un credit, mulțumită jidanilor dela Banca Marmorosch Blank în frunte cu Aristide Blank, cari încă în iarna anului trecut, atunci când ministrul nostru de finanțe ședea la Paris, au început și finanțat o formidabilă campanie de presă contra acestuia și în același timp contra țării noastre, campanie care nu încetează nici azi, iar pe de altă parte streinii cari ar întreprinde ceva la noi, aceasta nu o ar face de gea și chiar dacă am vedea vre-un folos, el poate fi imediat și la aparență, în nici un caz nu ar fi un profit real.

Nu ne rămâne altceva, decât refacerea „prin noi înșine”. O frază mult hulită de toți vânduții neamului nostru și care ascunde în schimb un adevăr de netăgăduit.

Scriitorul acestor rânduri a avut adesea ocaziunea a afirma că Statul nostru azi mai mult ca totdeauna are lipsă de ade-

vărați patrioți. Și acei patrioți trebuie să-și depună totul în serviciul patriei pentru ca să putem eși din haosul în care ne aflăm în momentul de față.

Trebuie să combatem cu ultima energie corupția morală, care spre rușinea noastră a ajuns fără pereche în lume.

Trebuie să punem stavilă luxului care fiind plătit pe piețele streine, mistue o mare parte din munca noastră care trece în buzunarele patrioților internaționali.

Trebuie să încurajăm munca cinstită și productivă. Trebuie să încurajăm toate acțiunile fie ele de orice categorie și de oricare importanță, dacă ele pot aduce câtuși de puțin către bogățiile țării. Dacă nu ne vom ști noi fericiți, pe străini nu-i doare capul de neajunsurile noastre.

Noi avem atâtea izvoare de unde am putea aduna cele necesare, dar nu există inițiativă iar dacă din întâmplare aceasta ar exista nu află încurajare.

Îmi reamintesc târgul de mostre din Cluj din zilele trecute. Românii s'au prezentat slab de tot, — față de anul trecut ceva mai bine. Între multe altele din partea noastră, singură arta națională, a fost bine reprezentată, de rest prefer tăcerea.

În trecere am intrat în vorbă cu dșoara Octavia Marta profesoară la școala civilă de fete din Zlatna (jud. Alba-de-jos) care din propria-i inițiativă și fără concursul nimănui a lucrat câteva broderii de-o frumusețe și gingășie rară. Câteva covoare naționale la fel, pe cari le-a expus în dorința că doar va primi

o încurajare din partea cuiva, în vederea intensificării lucrului pe acest tărâm, fapt ce pe lângă mici cheltueli și mai mari oboeli, ar putea aduce însemnate contribuții la mărirea capitalului valutar. Nu știu dacă norocul a favorizat-o, deși îl merita cu prisosință, știu însă că asemenea obiecte sunt foarte căutate pe piețele străine și bine plătite.

Un izvor de unde s'ar putea aduna ceva și încă foarte mult, dar durere, noi ne mărginim la sporirea monopolurilor Statului și tarifelor acestora, nu uităm a spori impozitele directe și indirecte.

Vorbă să fie, știm să fim practici și comози. At. M.

Cămin școlar la Arad.

O trebuință de mult simțită și care împiedică mult progresul învățământului și culturii noastre în acest ținut, e pe cale să se realizeze din inițiativa dlui Ascaniu Crișan, directorul liceului „Moise Nicoară” și a Eforiei Școlare.

Aflăm cu bucurie, că s'au făcut pașii de lipsă pentru înființarea unui Cămin școlar, care să poată întreține mulțimea mare a elevilor noștri din provincie, cari în lipsă de mijloace de a locui în Arad, sunt nevoiți să călătorească zilnic pe trenuri câte 3-4 ore, ceea ce pe lângă oboseala fizică, înseamnă și o pierdere însemnată de timp dăunătoare educației elevilor.

Ar fi de datorința parlamentarilor noștri din județ să dea tot concursul la realizarea acestei inițiative și într-o măsură oarecare și a instituțiilor noastre financiare, ba și a celorlalte cari trăiesc în acest ținut românesc și cari nu se pot plânge că lucrează cu procente mici.

Numai stăruință din partea inițiatorilor și bunăvoință din partea celor chemați, în primul rând al dlui ministru Anghelescu.

La groapa lui Sâmbotin.

Sâmbotine, Sâmbotine,
Drag plâvan între plâvani
Ce mergeai pe lunci cu mine,
Când eram de șapte ani;

Astăzi, când mi-aduc aminte
Cum cutreerai izlazul,
Simt o lacrimă fierbinte
Jăruindu-mi lin obrazul...

Căci mă văd: pe lângă tine
Cum pocneam mereu din bici,
Pe cuprinsul luncii pline
De răsuri și de aglici...

Când era vre-o sărbătoare,
Eu, mai mândru să te fac,
Îți prindeam de-un corn cicoare,
Iar de altul flori de mac...

Dela plug, în săptămână
Întorcându-mi-te-apoi,
Tu veneai să-mi iei din mână
Boabele de păpușoi;

Și eu fui cu tine darnic
Patru ani întregi, pe rând,

Când erai atât de harnic
Și erai atât de blând!...

Dar pe urmă, Sâmbotine,
Vânt hain și fără nume
M'a luat de lângă tine
Și m'a dus departe'n lume...

Tu, în chiar aceiași vară
Ai murit, pe-o zi senină
Și-âlde tata te'ngropară
Sub cireșii din grădină...

A trecut amar de vreme...
Câte-odată, când și când,
Nu știam de ce tot geme
Sufletul, cu tine'n gând...

Ca să simt că mai mă lasă
Dorul ce de ani mă paște,
Am pornit întins spre casă
Și-am ajuns de Sfântul Paște...

După ce căzui la pieptul
Celor dragi, ca din senin,
Dornic vrui s'alerg de-a dreptul
În coșar, la Sâmbotin...

Însă două surioare
M'au adus să-ți văd mormântul,

Sub cireșii plini de floare
Care ning, când bate vântul...

Dar, — deși cu geana udă, —
Viu în suflet cum te port,
Parcă nici nu vrea s'audă
Gândul meu că tu ești mort...

Mare, alb, ca de zăpadă,
Parc'aștept să mi-te-arăți,
Venind buzna din ogradă
La trifoi, ca'n alte dăți;

Sau aștept, — strivindu-mi stropii
Genelor ce ard ca'n pară, —
Să te smulg din fundul gropii
Și să ieși la mine-afară!...

Dar nădejdea mea se stinge:
Înzadar aștept să ieși, —
Când pe groapa-ți vântul ninge
Floare albă de cireș...

V. MILITARU.

Adevărul este un diamant foarte fin,
iar omul cel rău este un crocodil, care
nu-l poate pune la urechile sale fi-
indcă nu le are.

Din o călătorie în Basarabia.

— Stăruiește —

Altecum țărânul își are și el nemulțumirile inerente unei proaste administrații, printre care predomină însă acele în legătură cu reforma agrară. Reforma agrară, ca și la noi, este prin faptul că se află și acum după 5 ani, numai în curs de aplicare, un continuu izvor de nemulțumiri. Nu corespunde adevărului afirmațiunea cuprinsă în comunicatele oficiale ale guvernului, că în Basarabia marea operă a reformei agrare s'ar fi terminat. Fapt e, săteanul de acolo, are poate și mai puțin siguranța stăpânirii lotului ce i-s'a dat, căci fiecare an și fiecare schimbare de agronom regional aduce noi schimbări și în repartitia loturilor. Coloniștii, mutați dintr'un loc într'altul fără nici un plan, sunt expuși celor mai mari mizerii. Am văzut sat colonizat în loturi de câte 4 ha în regiunile cele mai slab productive; aspectul era de plâns.

Dar organele agricole ale Statului lasă de dorit nu numai prin felul cum s'a aplicat reforma agrară. Am auzit dela un sătean simplu, cum a scăzut nivelul unei școli din sudul Basarabiei, prin faptul, că în fruntea aceleia a ajuns un om fără pregătire necesare.

Pretul unui exemplar 2 Lei.

Spicuri din doctrina națională fascistă din România.

IX.

Studentimea. Cel puțin studentimea, e o minune cum își duce zilele. Mizeria depășește orice limită, îngăduind într'un stat cu pretenții de civilizație. De aceea revolta ei, a cărei ecou a depășit granițele țării, are într'o măsură mai mult decât s'a închipuit poate — în afară de substratul moral și patriotic — un fondament economic. Pe ei, invazia străină i-a dus de altfel la disperare. Era și firesc ca ei să-și dea seama, mai înaintea altora și să se răsvrătească cei dintâi. Aceasta e situația. Cine are o cât de mică licărire de conștiință românească într'ansul, care să nu vadă prăpastia streinismului dela noi. *Invazia ne strânge zi cu zi tot mai puternic în cercul ei de fer. Unde-i forța care să sfărâme cercul acesta blestemat?* Noi căutăm s'o înjghebăm. Facem eforturi supraomenești. Ne sbatem și luptăm. Dar țara e bine împânzită de lăcustele acestea — și eforturile noastre, grea din cale afară. Ne lipsesc armele și nu vedem de unde le-am putea dobândi. Ori contra invaziei pacifice trebuie apărut, cum te aperi de dușmani, cari trec granița cu mâna armată. Căci dacă ajungem la robire, prin arme sau prin corupția acestora, nu vedem ce poate să ne încante.

Noi am numit invadatorii aceștia cosmopoliți (aparținând în mare parte rasei evreiești) ostașii unui nou imperialism și poate cel mai de temut: *„Imperialismul Banului”*! Coterii internaționale, posesoare de enorme stocuri de bani și averi imobile, pun una după alta stăpânire în deosebi pe țările orientale ale Europei — care puțin pregătite pe teren economic, nu pot rezista uriașului asalt. Armata lor — compusă din agenți dibaci, ziariști, ziare, partide și asociații adhoc create, sunt mai primejdioase pentru o națiune decât cea mai formidabilă ostire armată. *Cu bani*, agenții și ostașii noului imperialism obțin tot, cum-

pără tot, corup tot și cumpără tot lucruri de preț, ca: *conștiința politicianilor și protecția autorităților*.

Pentru a forța uneori succesul, produc prin presa care au acaparată-o în bună parte, grele dezamăgiri și turburări în popor, fie prin atățare, fie prin infamie, fie prin născociri mârșave. Toate armele, chiar cele mai criminale, toate mijloacele, chiar cele mai murdare, sunt bune pentru ei și peste toate, arta lor neîntrecută: mânărea cu o diabolică măiestrie a celui mai convingător mijloc: *banul*!

Când victoria întârzie, ei repetă istoria calului Troyan.

Tactică nouă, arme noi, și ele sunt: *intriga și viclenia*.

Așa ei desbină partidele, aruncă sămânța altora noi, asmuță muncitorimea contra capitaliștilor și pe guvernanti contra celor dintâi. Au bine înțeles grija ca mai întâi să prepare terenul și în restul maselor, producând o turburare generală prin speculațiuni deșănțate asupra articolelor de prima necesitate. Cu un cuvânt ei nu neglijează nimica spre a prepara și întreține spiritul acesta de răsvrățire latentă. Au grija să lanseze în același timp, svonuri alarmante și să insufle maselor, pe toate căile, neîncrederea în puterea Statului.

Când haosul și anarhia e în apogeu, noul imperialism — își retrage ostașii din zona primejdioasă și lasă să se miște doar șuvoiul anarhic al nemulțumirilor de tot felul. Asta înseamnă revoluția și războiul civil. Cad câteva sute, mii sau zeci de mii de victime și când totul este înroșit de sânge ei smulg din mâinile maselor ziurite, anarhizate, înăcrite de sângele vărsat și fără directivă — o victorie lesnicioasă — și fără jertfel! Căci armata noului imperialism — armată așa de sanguină când e vorba de alții — nu poate suferi să vadă curgând propriu-i sânge!

În general, coborîrea autorității organelor publice, deși puțin în alt sens ca la noi, se resimte și în Basarabia. Cauza inițială este aceeași. Din motivele menționate și a vecinătății bolșevice s'a creat încă o situație mai gravă ca la noi.

Abuzurile administrației sunt la ordinea zilei; ziarele se ocupă de ele îndeajuns, amintind vre-o câteva n'am face altceva decât am desprinde o zală sau două din lanțul lung al actelor abuzive de tot soiul.

Față de toate acestea este de admirat cumînțenie și răbdarea moldoveanului autohton, care, când, în fața unei asemenea stări, nu poate invoca alte argumente pentru noul regim, vede în acesta o dreaptă răsplătă pentru concetățeanul său găgău (o corcită din bulgar, turci, etc.), care sub regimul rusesc și el îndrăznește să-și bată joc de moldovean!

Alături de aceasta mulțumire ne-a imbucurat mult, că romanizarea Basarabiei, arată progrese mult mai mari de acum s'ar putea crede pe urma stărilor de acolo.

Pe lângă nevoia contactului cu lumea românească, școala și armata s'au dovedit de excelente mijloace pentru răspândirea limbii românești!

La intrarea pe teritor basarabean prima atenție ne ni s'a îndreptat asupra limbii, dar și prima constatare ne-a impresionat neplăcut. În trenul de Chișinău, deja în Galați, nu se vorbea numai rusește. Nu ne-am putut răbda, nă nu ne adresăm sub pretextul diferitelor întrebări, călătorilor încă în gară. Am constatat spre surprinderea și bucuria noastră, că rău sau mai bine, dar aproape toți vorbeau și românește. Experiența aceasta am făcut-o apoi în cursul întregii călătorii. Se poate zice, că cunoștința limbii românești este destul de răspândită și nu se vorbește încă de ajuns.

Obicinuința cu conversația românească la tot cazul este o problemă a viitorului. O constatare înbucurătoare am făcut în această privință. Călătoriam într'un apartament, cu o familie din mai mulți membri, între cari au copil de 4 ani. Conversația decurgea, natural în rusește. Când însă se ocupau de micuț vorbeau numai românește.

Dacă s'ar imita acest caz, problema scoaterii din conversație a limbii rusești pentru generația viitoare cel puțin, s'ar rezolvi de pe acum!

G. M.

Ne stăpânesc străinii.

— Indolența autorităților noastre. —

Zilnic ne sosesc oaspeți nepoțiți de peste frontieră, venind în mod clandestin, unii cu acceleratul-exprès, alții cu automobilul, alții pedestri, pentru că noi n'avem nici graniță, nici grăniceri și nici poliție de frontieră... „Vin străinii în puhoi și s'așează pe noi...”, stabilindu-se aici în acest oraș românesc fără nici o greutate sau piedecă oarecare ce s'ar impune, făcându-și pe urmă aici „acte în regulă”, primind imediat locuințe cu încăperi mari, prăvălii etc., cu tot concursul autorităților noastre.

Neghina aceasta care înăbușă toată industria noastră națională, care scoate pe funcționarii și meseriașii noștri din pită, și cari ne sărăcesc și sug cu nesăț sângele țărânului trudit, — crește aici și se întărește, având larg teren de desvoltare.

Se mai face și câte un denunț la autorități, dar se pune la dosar! Să amintim aici un caz mic, dar care cine știe unde-i conduc firele:

Di Weit Ernő, născut în Petroșani la 10 Iunie 1898 din părinții Weit Adolf și Ecaterina Stepp, domiciliază în Arad, Str. Eminescu No. 6 și este funcționar la

„Gazdák” biztosító intézet din Arad. Înscriș la cercul de recreare, la contingentul 1919—1921. Armată nu a făcut.

Când eră chemat să facă armata, a trecut frontiera în mod clandestin la Budapesta, de unde petrecând câțva timp, s'a întors iar la Arad, trecând frontiera tot în mod clandestin și astăzi petrece aici neconturbat de nimeni, lăfăindu-se cum îi place cu ceilalți amici ai lui iredentști și iredentiste (la o colnă într'o vie din Gai și alte locuri nedescoperite), asmuțând cănele lui de vânatoare după bieții copii ai țărânilor noștri dela periferie și închinând câte un pahar în sănătatea celor de dincolo cu cari corespundează din greu și pe cari îi așteaptă nerăbdători să vie odată!

Românește nu știe o vorbă. Nici nu voește să știe. Ba critică aspru autoritățile noastre și se bate în pept că el e „tare și mare.” Se poate, pe cum și vedem!

Ce e mai trist însă e, că acest individ suspect, în loc să stea în pușcărie, este primit ca cetățean român la No. 5705 de către primăria orașului Arad.

Apoi să ne mai surprindă încă un caz Soroca sau Tatar-Bunar!

Banditul — operează în larg.

Noui dovezi în contra economului Egon Páhl. — Primăria orașului Arad păgubită cu încă 120.000 lei. — Ce-i cu ancheta?

Ne doare când vedem, că câte un venetic-iredentist, vine în plin regim românesc să-și bată joc de noi, urând și călcând în picioare tot ce-i românesc, ba pe deasupra ne mai și amenință și apoi suntem neputincioși față de asta?! N'am fost destul huliți și batjocuriți o mie de ani, ci mai tolerăm și astăzi în administrație aceste elemente periculoase?! Mare slăbiciune a noastră!

Am arătat și în Nr. trecut câteva fapte esențiale ale economului Egon Páhl, acest prototip al pungășului, care se ploconeste până la pământ în fața celor mai mari dela primărie, iar în dos hulește și bârfește tot ce-l românesc, căruia îi stau în cale până și cocșii români (vizitii de gală) dela primărie.

Acest om, — dacă îl putem numi așa — cu slujba ce o are la primărie ar putea trăi cinstit, mai cu seamă comparând veniturile lui cu ale chiar unui înalt funcționar român, după cum urmează:

Salar lunar de 2467 lei -84 bani, locuință cu 3 camere și dependințe, apă, încălzit și luminat gratuit, 12 măi de grâu, 6 măi orz, 6 măi porumb, 1 trăsură cu cai și drept de a ținea 1 vacă și 2 porci cu grăunțele și nutrețul primăriei.

Însă vezi acest parvenit suferă de niște „boale domnești”, umblă pe la vânat des (cu dl dr. M. klóssi indeosebi), îi trebuie cai, trăsură și amante, cari mănă mult în ziua de azi. Și apoi fiind și necioplit, își dă ușor arama pe față. — dedându-se la furturi, șiretlicuri și alte machinații, numai ca să poată face față plăcerilor lui imitate, observându-se cam pe deaproape că a fost firezar... Ce-i mai dureros însă este că s' atinge la banul public.

Să vedem ce făcut mai nou:

8. În primăvară s'a însemănat la stabiliment pentru ameliorarea plantelor 3 holde porumb ca mișling (fura) adecă nutreț pentru vite. Fiind acest an un an mănós, mișlingul s'a tăiat în tot locul de trei ori, numai la cel stabiliment s'a tăiat numai o

singură dată o jumătate de holdă, iar celelalte 2 și jumătate au rămas pustii, întrând deja formal în putrefacție, fapt ce se poate constata încă la fața locului. O pagubă, socotind tăiatul numai de două ori alor trei holde decâte 8 parcele, adecă 24 parcele cu câte 600 lei fac 20.400 lei, luând valoarea dublă 40.800 lei, atunci când taurii comunali dela conacul Nr. 2, n'au nici un kgr. de furaj, chiar acum când natural nici la câmp nu-i iarbă deloc.

9. Taurii dinul se prăpădesc văzând cu ochii, din cauza proastei îngrijiri, așa că în fiecare an trebuiesc primeniti cu alții noi. (Unde ai învățat d-ta agricultura și creșterea vitelor „domnle firezar?”)

10. Alte 3 holde tot la același stabiliment au fost lucrate „în regie” și însemăntate cu năp (sfecle). Întăia săpare a năpilor a făcut-o — priceputul econom — cu măturătorii de stradă cam 15—20 înși (rămânând străzile orașului necurate) cari fiind toți oameni bătrâni și gârbovi nu puteau face multă ispravă, așa că la urmă holdele rămânând părăsite, a dat iarba peste năpi ca „n insula Borneo și Celebes, încât „stațiunea pentru ameliorarea plantelor” care se susține cu bani grei, semăna a unui desiș exotic sau ascunzătoare de tigri... (Terente putea petrece vara aici în dragă voie). Și apoi iarba cea bună a vândut-o prietenului său Bela Szántó (de care am mai pomenit) cu câte 80—100 lei carul, adecă 24 cară de iarba cu 2.400 lei, fără știrea și autorizația primăriei. Ce-i mai trist însă, că don' Szántó, dând să taie iarba a tăiat capetele la toți năpii. O pagubă de nedescris.

Admirabilă gospodărie comună!

P. S. Suntem informați, că un domn avocat român, dă târcoale pe la primărie, intervenind pentru „salvarea” acestui falnic firezar-iredentist.

Griji domnule avocat, că „nimic nu mai cade!”

Banatul lucrează...

„Tăt Bănatu-i fruncia”. Zicala aceasta este cunoscută deja de țara întreagă, dar mulți ziceau, că mai sunt și alte provincii pe aceeași treaptă cu Bănatul. Nul Care provincie a făcut minunea, ce au făcut-o bănații în zilele de 27 și 28 Septembrie în Timișoara? Care provincie a adunat vrodată la emulare, din 2 județe, 40 de coruri și 7 fanfare? Să se adune numai din țărani peste 30 de coruri și 7 fanfare, nu e un fleac.

Și nu a fost ușor să se concentreze aceste coruri și fanfare în Timișoara, pentru că unele, ca cele de pe Valea Almăului (p. ex. din comuna Prilipet) au luat-o pe picioare până la gară, un drum de 42 km., cu straița cu mărind pe 4 zile, cu îmbrăcăminte de sărbătoare și instrumentele muzicale în spate. Ca să facă cineva astfel de fapte, înseamnă să fie condus de un om harnic și luminat și mulțimea să fie tot așa de harnică și luminată.

Pentru o dare de seamă amănunțită ar trebui să umplem 20 coloane de ziar și nici acelea n'ar fi suficiente deoarece fiecare cor și fanfară merită toată atenția, fiecare arătând câte o parte a țărânului român de model. Și nu am putea face alta, decât să lăudăm și cel mai mic element constitutiv al societăților muzicale bănațene.

În numărul de azi publicăm distribuția premiilor, rămânând, ca în numărul viitor să facem câteva observări referitoare la aranjarea acestor serbări și la atitudinea unor domni față de țărâna producătoare.

Premiile s'au distribuit în felul următor:

1. Premii de onoare (cunună de flori cu panglică comemorativă și diplomă): toate corurile orașenești, cari au participat la întrecere, adică Reuniunea de cântări și muzică (Vidu) Lugoj, „Lira” Lugoj, „Progresul” Lugoj, Reuniunea din Recița-Montană, Reuniunea din Bocșa-Montană, „Doina” din Timișoara. Corul din Timișoara-Fabric nu a cântat piesa de emulare, deci nu a fost premiat, iar „Doina” din Vasiova a fost trecută în rândul corurilor orașenești, cu premii de onoare, remarcându-se prin superioritatea sa atât de formă, cât și de fond.

2. Premiul I. (câte 3500 Lei): Orașița-Română, Vărădia (mixte), Comloș și Mărcina (bărb.).

3. Premiul II. (câte 3000 Lei): Făget, Nieru (mixte), Recița-Română și Bocșa-Română (bărb.).

4. Premiul III. (câte 1000 Lei): Ictar, Belint, Sănnicolaul-mare (mixte), Pesac, Parța, Berliște (bărbătești).

5. Premiile pentru fanfare le-au obținut: Vrani și Mircovești premiul I, iar Prilipet și Iertof premiul II.

6. Doi țărani, cari au dovedit cât de artistic se poate cânta din fluer, au fost premiați cu 1000 Lei — afară de program.

Celelalte coruri și fanfare au primit numai câte o diplomă de colaborare.

Față de corurile din Chizătău și Cacova a fost cam nedrept on. juriu. Dar vom reveni în numărul viitor și asupra chestiei acesteia. Gr. Popiți.

A P E L.

Fascia Națională Română a decis să înființeze în Arad o BANCĂ comercială-industrială (cu o secție de asigurare) care să sprijinească numai comerțul și industria creștină și în prima linie pe cea românească și meseriașii români.

Având nevoie pentru scopul acesta de un capital de cel puțin 5 milioane, 1 acție 500 L, rugăm și pe această cale pe toți aderentii noștri și pe toți cei cinstiți și cu inimă românească să ne încunoștiințeze câte acțiuni ar putea rescumpara fiecare dintre ei precum și prietenii și cunoscuții lor.

ADMINISTRAȚIA ZIARULUI.

Reforma agrară în județul Caraș-Severin

— Stăruit. —

b) Alta mai nostimă și mai nouă:

În comuna Hodoș, același județ, (să nu greșiți cumva) dnul consilier a făcut o rezervă așa zisă de stat de circa 70 jugăre fâneată, pe care sătenii au cerut-o în folosință cu arândă însă dl consilier Peahă, o dă în administrarea preotului din aceea comună spre folosință. Aci lipsește formalitatea! Preotul de pe aceste 70 jug. strânge recoltă bună, fără exagerare 35.000 kg fân. Care ar fi scopul? Se zice că preotul ar vrea să cumpere clopote la biserică ca să audă credincioșii și să vină în casa lui Dzeu.

Mi-se pare, că biserica n'are nevoie de clopote, pe cât știu, — dar sigur sunt, că nu pentru acest scop s'a dat pământul acesta. Și dacă ar fi așa, cu al cui consimțământ s'a făcut această pierdere pentru stat? Oare știu dl ministru că consilierul Peahă dăruiește fân de-al statului ca să se cumpere clopote?! Vorbă să fie! S'a pus consilierul Peahă un clopot cu aceasta.

Ce se întâmplă mai departe? Dl părinte Blajovan, se află în posesia celor 70 jugăre fără contract, ci așa... din mila Domnului și se ține stăpân definitiv al acestui loc.

Agronomul regional din Lugoj, dl Ghiniță, care n'are cunoștință de aceasta, neștiind cum stă afacerea celor 70 jugăre, se duce în comună ca să distribue pământ la săteni și, din

vorbă'n vorbă, vine și la cele 70 jug. date pentru clopotele Peahă—Blajovan. D. părinte când a auzit de aceasta, cu părul sburlit dă fuga la Lugoj la un domn avocat și face acțiune de dare în judecată în contra agronomului regional, că nu-l lasă să cosească a doua oară harul Domnului, dac'a plouat așa mult vara asta!

Iac'asa se adună venitele statului... de-aia n'are ursul coadă și leul e pe patul de moarte...

Cei de sus au cuvântul și să poftescă prin județul acesta așa de mare și îndurător, căci multe foarte multe venituri de-ale statului dispar fără nici o urmă.

c) Să se facă sfta Treime, încă una mică:

Știe precis și este convins d. consilier „Take” Peahă, că secretarul său favorit și credincios cu numele de Anghel Gh. este necăsătorit, fără nici un copil, că trăiește în concubinaj și îi plătește chirie, spor de copil și căsătorit, din bugetul statului.

Cine este păgubașul în acest caz, decât statul?

Ei, mon cher, n'ai ce face, este omul de încredere al șefului și așa obicinuesc și Turcii. F. D. C.

Noi adaugăm atât:

În marea lor majoritate, consilierii agricoli din întreaga Românie sunt vrednici de spânzurațoare!

Și nu mai puțin, șeful lor, jumătatea de ministru Căpăianu!

Ce se petrece la minele de aur dela Brad?

Populația muncitorească alarmată din cauza exploatării banditești.

Întâlnind câțiva oameni de bine din Brad, am aflat dela dâșii lucruri profunde de îngrijorătoare, privitoare la felul cum se lucrează la minele de aur din Munții Apuseni, îndeosebi la cea mai bogată din ele, care este „Doisprezece Apostoli”.

Mina, dupăcum se știe, formează proprietatea societății „Mica”, una din acele întreprinderi cari s'au camuflat pe timpul regimului averescan. Directorul, un cetățean german, lucră în sensul instrucțiilor ce le primește dela Berlin, căci nu ne putem închipui că exploatarea banditească să aibă și asentimentul domnilor români.

Două sunt îndeosebi faptele cari neliniștesc populația românească din jurul Bradului. Întâi că săpăturile se fac numai în acele direcții unde se arată aur abundent, astfel că s'a ajuns la o producție exagerată de mai multe sute kg pe lună. Al doilea fapt semnificativ este că nu se repară nimic din sdobitoarele de aur, jumătatea nu mai funcționează. Ce rezultă din aceste două fapte? Concluzia e la

mințea oricărui om. Mina va funcționa numai câtă vreme rentabilitatea va fi mare. În momentul când direcțiunea va constata că ea este storsă binișor, lucrul va înceta. Judecând după semnele cari se arată, momentul nu pare îndepărtat. Și lucru evident: exploatarea prezentând în cazul cel mai bun o rentabilitate minimă, cine va risca să continue lucrările? Muncitorimea vede astfel apropiindu-se ziua când va trebui să ia bățul pribegiei.

Vă veți întreba, de sigur, cum de guvernul nostru patriotic și naționalist n'a observat nimic din toate acestea cum de nu l'a informat nimeni asupra situației?

Mi-s'a spus, că la București se cam cunosc lucrurile. Dar guvernul are ca reprezentant în conducerea societății pe protopopul Piso. Este omul care a făcut alegerile în 1922, care în mai puțin de trei ani s'a făcut milionar, ajungând să cunoască toate stațiunile balneare din streinătate. Și acum cred că lucrurile sunt lămurite.

Din mizeriile invalizilor de război.

În comuna Săvârșin trăiește sârmanul Constantin Drăgoman. Acest bărbat la sumarea goarului de mobilizare și-a lăsat în grija lui Dumnezeu familia constatătoare din soție și 4 copii și a pornit să-și ia partea din războiul mondial. Acolo s'a purtat așa de bine, încât a sosit acasă în tovarășia alor două cârje, căroră le-a rămas tovarăș nedespărțit, până în ziua de azi. A fost el declarat invalid — ce-i drept — din partea forurilor competente, dar se vede, că lui nu i-s'a mai ajuns penz'unei, probabil ținându-se seama de împrejurarea, ca statul e supraîmpovărat. Va mai fi contribuit la nepensionarea lui și faptul, că dânsul dispune de o avere de circa 2000—2400 st. □, din care — vor fi crezut domni — poate trăi dânsul cu familie cu tot.

A urmat apoi exproprierea în comună. S'a dat pământul celor îndreptățiți. Dar nu care cumva să credeți că a primit și acest invalid măcar un pas de pământ. Nu. Pământ s'a dat celor ce-l pot munci, iar invalidul poate să lucreze orice altă, dar pământ nu poate lucra.

Acum, ca să nu rămână omul peritor de foame în țara lui, unde nu i-se face dreptate, a intrat în serviciu la un jidan, care l-a primit atât pe dânsul cât și copilașul cel de 14 ani și astfel e silit să trăiască de pe o zi pe alta până când nu-i vine în minte jidanului să-l lasească și de acest câștig.

Și-acum. Nu putem să nu ne întrebăm, că oare carei împrejurări poate să mulțamească invalidul Const. Drăgoman, că a cazut dela penzia ce se da altora cu o situația materială mult mai bună ca a lui? Și, oare dânsul nu a putut primi din pământul expropriat tot așa cum a primit și alt sătean invalid, care dispune de o avere de 4—5 ori mai mare decât el?

Oare cine supraveghează dreptatea ce ar trebui să se facă la distribuirea pământului?

Credem, că e de datorința dlui consilier agricol să facă aceasta.

GHIMPEANU.

Redacția și administrația gazetei „Voința Poporului” se află în strada Vicențiu Babeș Numărul 6.

Studentii Ion Moța și Vlad,

au fost achitați de jurații din Ilfov, după cum se aștepta toată Românimea cinstită

După grele luni petrecute la Văcărești, unde ar trebui să stee altă lume, acești bravi studenți reintră în marea luptă a studențimei române, a luptei de renaștere națională.

Le dorim energie de fier și curaj de nebiruit, în acest războiu sub steagurile căruia trebuie să lupte toți românii de bine din această frumoasă țară! (Amănunte în nr. viitor.)

Eroii dela Ungheni.

În aceste zile ploioase, gândul nostru se îndreaptă spre studenții români, cari la Ungheni (lângă Iași) frământa lutul cărămizilor din care se va înălța Căminul lor cultural, în Iași nădejilor noastre.

Munca acestor studenți, muncă aspră și sfântă, e un semn că nu trebuie să ne pierdem nedejdea în viitorul acestui neam.

Studențimea românească de pretutindeni ar trebui să lee pildă dela eroii muncii românești, cari asudă la Ungheni, pentru ridicarea unui așezământ de luminare a inimilor și a minților românești.

Foaia noastră salută munca lor și se închină în față acestor eroi, mănăi de voință nestăruțată de-a păstra și a crește moștenirea ce ne-a lăsat-o, după atâtea amar de jertfe, războiul popoarelor și al nostru!

Se zice:

Că la primăria orașului Arad se resping Românii de a fi primiți în servicii și se primesc numai streinii, fiind aceștia foarte favorizați. Poate să fie drept. Nouă zilnic ne sosesc plângeri dela domni și domnișoare române refuzate, ba câte un Românaș dat afară și înlocuit cu câte un ungur. Și e constatat, că în timpul din urmă au fost primiți în post: Gyarmati János, Amlacher Viktor, Nagy Ella, Heller Zsigmond, Stumper Ignác (acești doi jidovi din urmă dați afară de dl Prefect pentru abuzurile dela Biroul de încadrare), Szilágyi Ilonka, Megyesi Ernő (un viu adorator al serviciilor desculte), Zaborszki Mariska, Gálgozci Pista, Raskovits István cu care a fost înlocuit grădinarul român) și alți 79 vechi rămași acolo din seminița lui Arpad, Tuhutum și Kun Bela. — Întrebăm, ce are de gând domnul Primar să facă cu aceștia? — Administrație românească. Aud?!

Că în Arad se vând jumerile cu 64 lei kg-mul întocmai ca untura topită, că acei casapi cari nu vind jumerile le prefac în săpun și că carne de porc numai atunci capeti dacă cumperi și unsoare. Apoi nu-i mirare că fiecare măcelar are câte 3-4 case în Arad și și bani destul. Credem că onorata Primărie își va și face datorința în privința aceasta și va apăra interesele populației.

Că în Arad de câteva zile în fiecare colț de stradă s'a așezat câte o tablă a unei firme jidovesti din Budapesta (Erényi Béla fost Ehrenfeld) cu inscripții streine: „Diana” Franzbranntwein, Sósorszesz. Autoritățile locale sunt rugate să intervină de urgență.

CETIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI

„VOINȚA POPORULUI”

foaia care luptă din toate puterile pentru binele și înaintarea neamului nostru! Nu mai cetiți foile ungurești. Nu mai dați banul vostru celor ce ni-au batjocorit veacuri de-arândul și lucră și astăzi și uneltesc împotriva Statului Român!!!

ȘTIRI DE TOT FELUL.

Sfințirea Bisericii Neamului la Mărășești Zilele trecute s'a sfințit în comuna Mărășești Biserica Neamului ridicată acolo în amintirea eroilor din războiul 1916-18, din inițiativa „Soc. ortodoxe a Femeilor Române”. Foarte frumos! Dar ar fi și mai frumos dacă țara s'ar îngriji mai bine de soarta invalizilor, văduvelor și orfanilor de război, cari duc adese o viață de lad, în această frumoasă și dragă Românie a tuturor belșugurilor, pentru politicieni și pentru străini.

Noui burse aprobate pentru școala normală de stat în urma stăruințelor depuse de către direcțiunea școlii normale de stat pentru învățători din acest oraș, ministerul instrucțiuni publice a mai creiat încă 30 de burse la cl. I și II dela această școală.

Concursul pentru ocuparea celor 15 burse dela cl. I se va publica la timp. Absolvenții școalelor primare din ținutul Aradului sunt îndreptățiți în primul rând să se prezinte la acest concurs.

În chestia eliberării pașapoartelor Se aduce la cunoștința publicului că eliberarea pașapoartelor la prefectura poliției se face numai persoanelor în drept, iar dlor avocați le trebuie procură personală în regulă.

Har Domnului! Poate și-or putea primi bieții oameni pașapoartele mai repede!

Iarăși chestia străinilor! Se spune că dl. Mărculescu noul șef al Siguranței Arad, ar fi ferm hotărât să dea peste graniță pe străinii indezirabili. Așteptăm să vedem și această minune!!!

— Dl. Ignatie Țisca măcelar, din Tisa și dsoara Lucreția Socorici din Arad și-au serbat logodna Duminecă în 28 Septembrie 1924.

Expoziția de picturi la Palatul Cultural. D. Julian Toader, profesor și pictor artist a expus o vastă serie de picturi în ulei, apă și cretă la Palatul Cultural din Arad cu înțeles liberă. Durere, deși picturile poartă un preț foarte redus, se vând puțin, deoarece Românii — și îndeosebi funcționarii — pe ale căror case ar trebui să le decoreze aceste picturi, — sunt săraci. Remarcăm din cele mai reușite: „Peisagiul de iarnă” de o nuanță care poate împodobi oricare salon; „Tiganca” prin care pictorul dă dovezi de un bun spirit de observație; „Ciobănelul depe stâncă”, „Plata Catedralei”, „Tărânuța din Săliște” ș.a. executate cu multă pricepere.

Școlare. Primim următoarele: „În zilele ecestea a apărut un manual didactic aprobat de On. Min. al Instr. cu ordinul Nr. 330 din 1924, intitulat: „Geografia județului Arad”, pentru cl. II primară, de colegul Eduard Aug. Chencinski, director școlar în Sântana. După ce eu am studiat acest manual și aflându-l, că e întocmit în conformitate cu noul program, că corespunde tuturor cerințelor și cu toate că conține și multe desene, abia costă 11 lei, recomand, deci acest manual, a cărui lipsă s'a simțit de mult. Siria, la 10 Septembrie 1924. Petre Ciongradi, inv.”

— În sarcina fostului șef al poliției Lugoji, Constantin Comșa, actualmente polițai la Câmpina, inspectorul general administrativ Gheorghe Butoi, a descoperit falsuri în acte publice și delapidare.

Actele dresate au fost înaintate parchetului Lugoji.

— Șeful de post de jandarmi din Acolina a fost arestat din ordinul parchetului de Soroca pentru violarea unei fetei de 13 ani.

Jandarmul, numit Aromâneșii mai are niște procese de falsuri, escrocherii luare de mită, etc.

Ce bine e de noi că avem și jandarmi și polițai de model în județ și oraș. Har Domnului!!!

Cenzurat: Prefectura județului.

„Paza Țării” Sub titlul „Paza Țării” apare la Brăila un nou organ de publicitate al apărării naționale. Dorim noului confrate viață lungă și rodnică!

— Am scris mai demult ori, ne-am plâns și am rugat autoritățile competente să exopereze îndepărtarea statuelor Kossuth și cei 13 martiri cari decorau (?) piața orașului Arad. În fine suntem informați din cel mai autentic loc că în curând se va întâmpla și acest lucru, mulțumită sufletelor nobile și adevărat românești, cari au intervenit și în chestia aceasta și în cea a închiderii „Intim Clubului” pentru joc de cărți. Știm că au avut să lupte cu multe greutăți dar în fine totuși le-a reușit să ne scape orașul de 2 lucruri de mare rușine. Laudă și recunoștință lor!!

Necrolog. Ioan Ardelean preot în Micelaca, Aurelia măr. Felnean, Nicolae Ardelean, frați și oră atât în numele lor, cât și a numeroaselor rudeni, cu adâncă durere comunică trecerea la cele eterne a preasculpeilor lor soră **Minerva Ardelean** întâmplată, după lungi suferințe, la 29 Sept. crt. ora 1, în etate de 25 ani. Rămășițele pământești ale scumpei defuncte, se vor așeza spre vecinică odihnă Marți în 30 crt. la orele 4 p. m. din morga spitalului județean. Arad, la 29 Sept. 1924. — Vecinica ei pomenire.

— Din Măderat primim următoarele: Pe valea Arâneagului, în pădure este o fântână pe teritoriul care aparține unui jidan. Într-o zi treceau pe acolo niște țărani români cari voiau să-și adevăte vitele la fântâna jidanului. Văzându-i, jidanul a dat poruncă slugii lui să răstoarne vâlul cu apă pentruca țărani să nu-și poată adăpa vitele. Jidanul cu pricina a plătit unui jandarm o sumă de bani pentru care a bătut până la sânge niște țărani cari nu erau pe plac fiului lui Iuda.

Foștii luptători se mișcă! „Uniunea națională a foștilor luptători” a început cu putere lupta în contra improprietărilor în Capitala țării.

Zilele trecute această Uniune a ținut o întrunire la București pentru a discuta chestiunea improprietărilor. Au luat parte foarte mulți foști luptători.

Au luat cuvântul d-nii: V. Serdaru, col. Ștefănescu, D. Negoescu și Al. Dincă.

S'a votat o moțiune în care se cere improprietărea urgentă și revizuirea improprietărilor ilegale.

Salutăm cu toată simpatia lupta sfântă dusă de „Uniunea națională a foștilor luptători”!

Glasul lor trebuie să fie ascultat și dreptatea trebuie să se facă deplină și de grabă!

— În orașul Turnu-Severin din județul Mehedinți se aranjează o expoziție generală. Doritorii de a vizita expoziția pot primi la Primăria Orașului Arad, camera No. 94, biletele de tren cu 75% reducere, cari sunt valabile dela 27 Sept.—4 Octomvrie 1924.

Cine cum câștigă banii. Un comerciant prin exportarea în Elveția alor două vagoane cu ouă, a avut un profit curat de 1 milion și 200 mii de lei. Dânsul n'a pus mâna pe nici un ou.

Un casap mijlocind cumpărarea alor câteva sute de porci pentru niște negustori din Viena, s'a împărțit de-o răsplată de 300 mii de lei. Dumealui în decursul călătoriilor sale pe sate într'un interval de trei săptămâni s'a și ostenit câte odată, fiind prea gras.

Un învățător pentru instrucția și educația alor 90 băieți din îndurarea guvernului și a parlamentarilor având o leafă lunară de 1400 lei, o iarnă întreagă nu și-a încălzit odaia, ca să-și poată cumpăra o pereche de pantaloni. Din cauza răcelii câștigându-și un pui de nădușeală, prețul pantalonilor a trecut în buzunarul farmacistului. Acum, ca un adevărat apostol, cu multă răbdare așteaptă dispariția nădușelii și urcarea plății. — „Primăvara”.

Iarăș „Coroana Sfântului Ștefan!”

Un prieten al gazetei noastre ne trimite o adresă a Societății „Arbeiter Muzik und Gesang Verein” din Steierdorf (România) către „Reuniunea de muzică și cântări” din Anina.

Scrisoarea e scrisă în nemțește, iar ștampila e cea veche cu Coroana Sfântului Ștefan al Ungariei.

Nu a avut timp, dela 1918 încoace, Numa Societate, să-și schimbe ștampila? Sau credea într-o repede schimbare de stăpânire?

Să ne mai mirăm? Să ne mai revoltăm?

Aradul mai păstrează și el pe edificiile publice Coroana Primului Rege al Ungariei — și nimeni nu se mai revoltă!

Iar noi am protestat de atâteaori — înzădar!

A apărut Numărul 2 din biblioteca „Fasciei Naționale Române”:

„DUREREA NEAMULUI” versuri de Iustin Ilieșiu.

Se află de vânzare la autor: Cluj str. N. Iorga nr. 2 și la Redacția noastră.

x Văduvă de etate mijlocie caută loc de economă la o familie română mai bună. Adresa la administrație.

Medic specialist pentru boale și operațiuni de ochi

Dr. VIRGIL POPOVICIU

fost asistent de clinică universitară

Timișoara, circumscrip. IV. („Iosefin”) Palatul Elite.

intrare: B-dul Carol (f. Hunyadi-ut) nr. 17 B-dul Berthelot (f. Kossuth-u.) 2 TELEFON: 11-32.

Ore de consultații: 10-12 și dela 15-17

Cețiți și răspândiți ziarele:

VOINȚA POPORULUI
IDEEA NAȚIONALĂ
CLUJUL ROMÂNESC

SPRIJINIȚI MESERIAȘII ROMÂNII!

Nu uitați, că pe lângă mulții și bogații streini, în Arad trăiesc și muncesc din greu, dar cinstiți, și următorii meseriași români. — Sprijiniți-i! Sprijinindu-i pe ei, vă sprijiniți pe voi și răvna de progres a neamului.

Farmacii și drugherii:

FARMACIA OMESCU

ARAD

Bulevardul Regina Maria N-rul 18

FARMACIA „MANTU”

ARAD

Piața Catedralei și I. Meșianu (colț.)

DROGHERIA HANZU

Arad, Palatul Minorilor.

POȘTA REDACȚIEI.

Manuscrisele scrise cu creionul nu se publică.

D-lui V. B. și celorlalți ca d-sa le aducem la cunoștință că conform informațiilor primite ulterior dela oameni demni de deplină încredere dela oficiul de vamă Arad, „în întreg cuprinsul țării românești unde există un punct de vamă, funcționarii toți sunt români.”

D-nii Schor, Gartemberg, Finkelstein și alții ca ei, sunt funcționari, pe lângă biurourile de expediție particulare, autorizate de Stat, cu îndeplinirea formalităților vamale, între comercianți și vamă, ceea ce pe noi și pe toți Românii de bine numai îmbucură și mulțumim ne pot.

D-lui Z. Mihăilă, Dej. Nr. 1 nu-l avem fiind confiscat, îl vom procura însă și trimite, pe al 2-lea l'am expedat azi. Cu toată dragostea.

I. Fericean, Șega. E o durere care prin voi ne atinge pe toți. Trebuie să știți însă că în dosul dreptului stă forță și așa acum nu vă putem ajuta nimic. Ar fi potrivit ca 2-3 dintre voi mai ageri, să meargă în delegație la București cu jalbă la d. ministru al agriculturii. Credem că veți fi ascultați și se va ordona o anchetă. Pământul e al acelor care îl muncesc. Iar sistemul de ciocoi nu se poate introduce aici chiar cu concursul autorităților. De altcum fiți pe pace, că dupăcum suntem informați, respectivul domn va chura deacolo cât de curând.

Aurel Chișoran, Arad. Păi, pe ciunatul Efraim Iosefovici îl cunoaștem bine. El deține monopolul coletelor postale (un fel de vameș) și îi merge bine în România. Să n'grăbe mereu cu toții (că să aibă fiecare român câte un așa porc, ca oricare din ei, ar eși din multe rele peste iarnă) și vezi și-a cumpărat și o casă frumoasă pe strada Cogălniceanu, iar bani pe camătă poți căpăta dela el cât dorești. Știm și aceea că la Arad a venit cu niște haine vechi dela Tat! Lazăr din București și cu niște pantofi de damă. — Dumnezeule Doamne, fii cu noi!

x Tânăr măcelar român, bine introdus, cu un capital de 150.000 lei, dorește cunoștință serioasă cu o tânără săteancă.

Fotografia atașată la răspuns, pe adresa „Măcelar”. Berecliu (jud. Arad.)

AVIZ! Am onoare a aduce la cunoștința Onoratului public, că mi-am instalat

Atelierul de lăcătușerie pentru clădiri și mașini

în orașul ARAD Str. TURNULUI Nr 3. (Lângă cazarma pompierilor)

EXECUT

orice lucrări din această breaslă.

Cu stimă:

JIGA HERETIU, mechanic.

ANUNȚURILE, numai dela creștini, se primesc la Administrație. Prețul unui cm. pătrat este 2 Lei.